



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XLV. De reditu S. Ottonis ad sedem suam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

transibat. Antea quidem frequentissimus graui & longissima decubuerat ægritudine, vt virtus spiritus in infirmitate carnis probaretur: sed cunctis pro vita & sanitate eius certatim supplicantibus, iam desperatum patrem amantissimū Dominus, quasi de ipso mortis limine reuocatum, filiis mœrentibus & lugentibus sæpius restituebat: tunc autem, præmissis ad Dominum pluribus gregis sui manipulis, & ipse pastor eximius breui tactus morbo, super nobilem hunc nobilior ipse tuit æceruum, qui Regem gloriæ in decore suo videre desiderans, quotidianis cum Propheta suspiriis decantabat dicens: *Quam dilecta tabernacula tua Domine virtutū, concupiscit & deficit anima mea in atriis Domini.* Sed hæc hætenus, nūc reuertamur ad ordinem.

Dereditu S. Ottonis ad sedem suam.

CAPVT XLV.

Egitur Apostolus Pomeranorum Otto pius as-
 fiduis fratrum ac filiorum suorum precibus &
 legationibus contraire non valens, cum apud Iu-
 linenses hiemasset, circa Purificationem S. MA-
 RIAE, accepta ab omnibus licentia, vnicam sibi sponsam Ba-
 bebergensem Ecclesiam desiderato reditu consolari disposuit.
 Quo audito, plebs neophyta Pomeranorum non mediocri
 mœtore perculsa, lacrymosis precibus vestigia pij Doctoris
 ambire, eumq; apud se detinere conata est. Sed incassum. Ipse
 enim graues in terra sua diuersorum negotiorum causas sibi
 imminere respondit: Sed & magnum animæ suæ periculum
 asserebat: se, dum Christo noua de alienis gregibus lucra re-
 quirat, proprias oues, sibiq; specialiter assignatas negligere.
 Moxq; adunata sociorum & cooperatorum turba, cun-
 ctos, quibus fidei Verbum disseminauerat, circuiuit, & in reli-
 gione Christiana, tam monitis, quàm & precibus deuotis con-
 firmavit.

Primum verò castellum * Gamin, ex in Dodonensem locū * Camino
 in honore S. Crucis cōsecratum adiit, vbi multos Pomerano-
 rum de insulis maris reuersos (vbi timore Bolezlai Ducis oc-
 culti

*Ducis Boleslai
anania virtutis.*

cultū erant, baptizauit. Nam Dux Boleslaus, sicut ergā Deum cultoresque Dei religione ac pietate insignis, ita erga idololātras & criminosos debiti rigoris asperitate fuit implacabilis. Singulis quippe annis, collecto exercitu valido, terras paganorum deuastare solebat, ut vel timore gladij iugo Christiane fidei subigerentur. Quod ubi ministerio pij Othonis factum est, arma in pacem mutata sunt, cunctique de latibulis, ubi absconditi erant, accepta per beatum Præfulem securitate, prodeuntes, baptismi gratiam consecuti sunt. Hæc igitur sancta occupatio Prædicatori veritatis moram redeundi fecit, eumque in Dodonensi loco aliquandiu detinuit.

*S. Otho redit in
Poloniam.
Hac iam supra
cap. 90 exposi-
ta sunt; sed ex
Tiemone.*

Venit in Bohemiam.

Sed peractis omnibus, Belgradensem urbem petiit: deinde Colobergam; illic Ecclesiam S. Dei genitricis MARIAE dudum à se inchoatam perfecit & consecrauit. Post hæc visitatis omnibus Ecclesiis, Deoque intima lacrymarum profusione commendatis, auctus benedictione Domini Pomeraniam egreditur. Dein, prospero cursu, Poloniam veniens, in edicibili gaudio & reuerentia, velut angelus Dei, à Duce Boleslao, omni que clero & populo suscipitur. Fit gaudium generale totius plebis, tam de conuersione Pomeranicæ gentis, quam etiam de sospitate, & reditu desiderantissimi Patris Othonis.

*S. Otho Bamber-
gam redit Sab-
bato Pasche.*

Aliqua diu ergo illic à Boleslao Duce, humanitatis gratia, detentus, Bohemiam adiit, similem que Ladislao Duci, & omnibus suis de aduentu suo lætitiā præbuit. Deinde ad Claduranense Cœnobium veniens, fratribus vnanimi deuotione sibi ocurrentibus, solita humilitatis affectione se commendauit; sicque omni festinantia fines terræ suæ ingressus, feria tertia maioris hebdomadæ Michelueldensem locum adiiit, ibique cœnam Domini, debita ueneratione, multo fidelium stipatus agmine, celebrauit. Nam plures de clero & populo Babebergenfi desiderantes angelicam eius præsentiam, illic occurrerant, & quasi de morte redditum Pastorem piissimum suscipientes omnipotenti Domino, qui per tot pericula saluum eum reduxit, cum lacrymis gratias agebant.

Igitur sacratissimo Paschali Sabbato diu viduatam spon- sam suam amantissimus Pater reuisit, locumque Teuerstærensem

sem ingressus, ubi reuerendas sacræ noctis vigilias, more solenni peregit. Mane primo resurrectionis Dominicæ splendidior solito nobis aurora refulsit, & geminata nos excepit læticia, tam iucunditate Paschalis festi, quàm etiam aduentu pij Ottonis illustrata. Nam vniuerso Clero & populo coadunato, multisq; honorabilibus & reuerendis aliorum Cœnobiorum Patribus præsentibus, nouus nostri temporis Apostolus, destructis apud Barbaros portis mortis, Victor rediens Ecclesiam suam cum triumpho nobili ingreditur, & cunctis præ gaudio stentibus, cum cantu Paschali, *aduenisti desiderabilis* omni deuotione spiritali suscipitur.

S. Otto Bambergæ cum processione accipitur.

Erat apud omnes gaudium lacrymis intimæ compunctionis permixtum, (vri solet esse in charis mortuis resuscitatis) cunctorum voces in edicibili iubilationis suauitate. *Alleluia* resonabant, strepitu quantum humanæ aures capere vix possent. Omnibus enim verisimile videbatur, ac si Christum à morte resurgentem susciperent, Deo laudes, Deo gratias, nullo tacente, vnanimi psallentium affectu, concrepabāt. Omnes reuerendam eius caniciem & angelicam faciem videre gestiebant; cuncti pedes eius, Euangelio pacis consecratos, exoculari gaudebant. Quibus ille Verbum Dei solita eructans dulcedine, magnalia Domini & conuersionem Pomeranicæ gentis narrabat, & cunctorum affectus ad considerandam diuinæ pietatis gratiam, illo, quo ipse ardebat, charitatis igne accendebat.

Gaudium euadens in S. Oshonis.

Exinde incertam humanæ vitæ metam attendens, illudque de libro Beati Iob assidua meditatione reuoluens; *Nescio, quandiu subsistam, & si post modicum tollat me factor meus;* omnia; quæ dudum inchoauerat Cœnobiorum & Ecclesiarum septa, quantocius consummare accelerabat. Sed & necessariis quibusque domicilia & hospitalia pauperum Christi, vt bonus Paterfamilias, sufficienter accumulare satagebat, nè si quid in his neglectum foret, de mercede sua subtractum postea doleret.

Sed pio Præsule in his partibus toto conamine diuinis operibus insudante, antiquus hostis veneno inuidiæ tabescens, tot

tot

*Deficiunt aſſi-
de Iulina &
Stetina.*

tor animarum detrimenta ſibi in Pomerania ſucceſcere do-
luit, ideoque bono ſemini zizania ſuperſeminare ſtudit.
Nam duæ præcipuæ illæ ciuitates Iulin & Stetin, inſinctu
inimici, apoſtaſiam incurrerunt, abiectoque veri Dei cultu,
prieſcis dæmoniorum ritibus ſe perdendos proſtituerunt.
Hoc autem, quo ordine ſit factum; vel qualiter ſecundo pij
Ottonis Apoſtolatu, per Dei gratiam, mirificè ſit
recuperatum, tertius liber, Domino an-
nuente, explicabit.

Finis libri ſecundi.



TITVLII